

Johannes Brahms:

Neue Liebeslieder - Új szerelmi dalkeringők, Op. 65{PRIVATE }

1. Verzicht, o Herz...

Mondj le, ó szív, a megmentésről,
ha a szerelem tengerébe merészkedsz!
Hisz ezernyi sajka úszik romokban
a part körül.

2. Finstere Schatten...

Az éj sötét árnyai, hullám- és örvényveszély!
Vajon azok, akik a biztos szárazföldön pihennek,
titeket megérteni képesek-e?

Csak az [képes rá], aki a viharos pusztaságú
vad tengeren hajózik,
mérföldekre a parttól.

3a-b. An jeder Hand...

Minkét kezem ujjait gyűrűkkel fedtem be,
miket bátyám adott nekem szerető kedvében.
S egyiket a másik után adtam oda
a szép, de méltatlan ifjúnak.

4. Ihr schwarzen Augen...

Ti fekete szemek, csak intsetek-
paloták omlanak le és városok süllyednek el.
Hogy maradna állva szívem ilyen bokorban,
s kártyákból a gyenge ház?

5. Wahre, wahre deinen Sohn...

Óvd, óvd fiadat, szomszédasszony, a fájdalomtól,
mert fekete szememmel elvarázsolni készülök őt.
Ó hogy ég a szemem, gyújtani akar!
Ha nem lángol a lelke, házad fog lángolni.

6. Rosen steckt mir...

Rózsákat dug oda nekem anyám,
mert oly szomorú vagyok.
Igaza van, a rózsza elhervad, mint én,
levelét hullajtva.

7. Vom Gebirge Well auf Well...

A hegyekből hullám hullámra
jönnek a nagy esők,
s én olyan szívesen adnék neked
száz, százezer csókot.

8. Weiche Gräser...

Puha gyep a tisztáson,
szép, csöndes kis helyek!
Ó mily szelíden lehet itt pihenni
kincsecskémme!

9. Nagen am Herzen...

Érzem, méreg rágja szívemet,
tud-e egy lány, anélkül,
hogy gyengéd köteléknek örülne,
erős maradni egy egész,
gyönyör nélküli életben?

10. Ich kose süß...

Édesen becézzük egymást ezzel és azzal
és csöndes és beteg leszek,
mert örökké hozzád tér vissza, ó Nonna,
gondolatom!

11. Alles, alles in den Wind...

Mindent, mindent hiába mondasz nekem,
te hízelgő!
Mindenestül hiábavaló a fáradozásod,
te képmutató!
Másik zsákmánynak állítsd csapdádát!
Mert ócska tolvaj vagy,
hisz mindenkinek udvarolsz!

12. Schwarzer Wald...

Fekete erdő, árnyékod oly borús!
Szegény szív, szenvedésed oly nyomasztó!
Mi egyedül értékes neked, előtted áll,
Örökké megtagadva neked a szerelmes egyesülés!

13. Nein, Geliebter...

Nem, kedvesem, ne ülj oly közel hozzám!
Ne bámulj oly meghitten a szemembe!
Bárhogy is ég szíved, tompítsd vágyadat,
hogy a világ meg ne tudja, hogy szeretjük egymást.

14. Flammenauge...

Lángoló szemek, sötét haj,
gyönyörű és merész fiú,
a bánat általad vonult be szegény szívembe.

Jéggé válhat-e az égető nap,
éjszakává-e a nappal?
Tud-e a forró emberi kebel
lélegezni anélkül, hogy izzásra vágya?

Tele van-e úgy fénnel a mező,
hogy a virág sötétben áll?
Tele van-e a világ úgy gyönyörrel,
hogy a szív kínban hal meg?

Zum Schluss (Goethe)

Nos, múzsák, elég!
Hiába igyekeztek ábrázolni,
hogyan váltakozik bánat és boldogság
a szerető szívben.

A sebeket nem tudjátok begyógyítani,
miket Ámor ütött,
De enyhülés, kedveseim,
csak töletek jön.